

SOCIALPÆDAGOGISK MASSAGE - UDFORDRINGER OG MULIGHEDER

Socialpædagogen 7/94

Socialpædagogisk Massage er ved mange institutioner blevet en integreret del af undervisningstilbudene. Mange steder er massagen blevet godt modtaget, og som socialpædagogisk redskab er massagen ved at træde ud af børneskoene.

Af Eirik Tollefsen, pædagog og massagelærer

Som ved enhver ny arbejdsform er der imidlertid mange overvejelser og holdninger, som skal bearbejdes. Ved nogle institutioner kan man opleve den paradoksale situation, at brugerne selv beder om - eller uden sprog gør tegn til - at få massage, medens der i personalegruppen er en uklar holdning til dette arbejdet. Nogle massageudøvere har svært ved at indføre massage ved deres arbejdsplads og lade det blive en naturlig del af institutionens dagligdag. De bliver mødt med skepsis og manglende tillid fra sine kollegaer.

For bedre at kunne formidle den kvalitet, der ligger i berøring og massage, må man som pædagog arbejde med egne grænser. Blot det at have et tæt fysisk kontakt med dem, man arbejder med, vil for mange være en overvindelse. For at skabe denne kontakt er det af betydning, at man arbejder professionelt og respekterer brugerens grænser. Samtidig må man møde brugeren som et ligeværdigt menneske. For de brugergrupper, hvor antydning om overskridelse af intimitetsgrænse/ seksualitet vil kunne være et problem, er det særdeles vigtig at tilstræbe åbenhed og formidling til det øvrige personale.

Massagen kan for brugeren være et dybt møde med sig selv, og da kroppen er som en historiebog, indeholder den følelser og tanker som kan være glædelige eller triste; stemningsbilleder som ved at de bliver bevidste, kan være med til at give forståelse og vækst, alt efter, hvilke ressourcer, brugerne har til rådighed.

Nogle af brugerne kan udtrykke sig voldsomt, og det er forståeligt, at dette kan aktivere vor egen angst. Det er derfor nødvendig at styrke vore kvaliteter såsom evnen til at rumme, personlig nærvær, ansvarlighed, korrekt involvering og bevidsthed om egen formåen. Skulle man alligevel komme ud for situationer, hvor man selv oplever ikke at strække til, er det vigtig at afrunde massagen og være tilstede. Dette bevirker, at brugerne, i stedet for at blive mødt med angst og afvisning, bliver mødt med accept og forståelse.

I den travle pædagogiske dagligdag hævder nogle, at massage er en for ressourcekrævende arbejdsform. Det er imidlertid vigtig at se denne anvendelse af tid i sammenhæng med de gode resultater, som kan opnås gennem massagearbejdet. Dette kræver dialog omkring formål, metode, og hvad denne pædagogik kan bruges til. I mange tilfælde er det et spørgsmål om prioritering og imødekommenhed for at skabe nogle gode rammer for massagen, for eksempel ved at et velegnet massagerum er til rådighed, og at massagearbejdet er skemalagt.